

„ברוכים הבאים!“ -- יחידות חיל-הרגלים אמריקאי הגיעו לקוריאה.

מרחק 40 ק"מ משדה הקרב. ילדי קוריאה משחקים בני-יפ. האמריקאי. למטה: אכרים מבני קוריאה הדרומית מקימים קו-ביצורים לאמריקאים.

הדרומיים ניסו להקים בחפזן קו הגנה לאורך הנהר, בשעה שהמפציצים האמריקאיים הכבדים ניסו לבלום את התקדמות הצפוניים. כחות הדרום שני 10 כבהלה בפני הטנקים הצפוניים פיצצו כבהלתם את הגשרים בטרם עת — וניתקו בצורה זו את מרבית הכחות הדרומיים שעוד היו מצפון הנהר. כך הושמדה כמעט כליל דיבוייה שלמה.

הצפוניים הקימו מיד שלושה גשרים וצלחו את הנהר ללא כל התנגדות. חיל-הרגלים של הדרום שוב נס.

כך היה המצב כשנכנסו למערכה כחות חיל-הרגלים האמריקאיים, שתפסו קוריאה לאורך הנהר קום, כי 40 ק"מ מדרום לנהר האן.

ספרד שניה?

השואה בין קוריאה 1950 וספרד 1936 מתבקשת מאלה. אולם יש גם משמעות צבאית להשוואה זו: ספרד שימשה שדה-ניסיון צבאי למלחמת-העירום של השניה. יתכן מאד שקוריאה תהיה המעבדה הנסיונית למלחמת-העולם השלישית.

המסקנה הראשונה: האמריקאים סומכים במידה רבה מדי על הכלים הטכניים (הפצצות אוויריות) ונוטים לזלזל בכוחו המכריע של חיל-הרגלים. אמנם, קוריאה המפגרת אינה יכולה לשמש דוגמה למלחמה חדישה בארצות מתקדמות יותר. בכל זאת ברור: גם כיום אין המפציץ יכול לבלום התקפה. לכך דרוש החייל הרגלי.

הכרירה לאמריקאים

האמריקאים פינו את קוריאה לפני שנה על סמך שתי מסקנות סודיות שנבקעו ע"י המטה:

- (א) אי-אפשר להגן על קוריאה;
- (ב) לא כדאי להגן על קוריאה, כי כיבושה בידי הקומוניסטים לא ישנה את המצב האי-סטראטגי העולמי.

בכל זאת נאלצה אמריקה להתערב — דבר שכל אדם המתמצא במצב המדיני האמריקאי יכול היה לנחשו מראש. מדוע? משני טעמים: ראשית, מפני שניסוגה ללא-קרב מקוריאה היתה מעורבות את כל כחות הקומוניזם בסין, הן דו-סין, אינדונזיה, הפיליפינים ובורמה; מרפה את יריהם של הכחות הפרו-אמריקאיים ומניעה את הכחות ההסטיים לעבור למחנה הסובייטי.

שנית, כשלוך בקוריאה היה מעמיד בסכנה את שלטון הדימוקראטים באמריקה, ערב הבחירות העומדות להיערך השנה. זה כמה חדשים חיה אמריקה בצל ההתקפות החריפות של הסנאטור הרפובליקאי מאיקארתי על שר-החוץ דין אצ'יסון («העולם הזה» 660). טרור מאן לא יכול היה להרשות לעצמו מפלה «סינית» שניה.

מרחמת-יעדים שנישית?

האם משמשת קוריאה מבוא למלחמת-עולם שלישית?

המומחים האמריקאיים ניבאו שבירת המועצות לא תהיה מוכנה למלחמה לפי ני 1952 (כי עליה לגבש תחילה את שלטונה במזרח-אירופה וסין). אולם נראה עתה שלפחות בחלקה אין הנחה זו נכונה. ברית המועצות, גם אם אינה מוכנה עדיין למלחמה מלאה, מוכנה כיום למלחמה מקומית.

עוקב הבעיה: אפילו לא ינצחו הקומוניסטים נצחון מהיר בקוריאה, תהיה המלחמה לטובתם. כי מחיר ההתערבות האמריקאית עולה בהרבה על המאמצים שהרוסים יצטרכו להשקיע במלחמה זו.

דבר אחד ברור: המלחמה הקרה מתה. מלחמת-העולם השלישית, שהתחילה עוד לפני חמש שנים ביוון, נכנסה לשלב השני: שלב של מלחמות גלויות מקומיות, התערבות גלויה ישירה של שני הצדדים וחיסולו למעשה של ארגון או"ם כוירה משותפת לשני הצדדים.

האמריקאים רפובליקה דמוקראטית לפי המסורת והמקובלת שלהם). הדרום חסר תעשיות ואוצרות טבעיים, ואינו אלא ארץ חקלאית בעלת רמת-יצור נמוכה.

ההבדל בין הצפון והדרום משתקף גם בדמויות מנהיגיהם. בראש הצפון עומד קומוניסט צעיר בן 32, שנשלח לעצמו את השם קיסא-אי-סונג, שמו של מנהיג גרילה אנדתי מימי המלחמה ביפאנים. קיס הוא חלק מן המכונה השלטונית החזקה שהוקמה ע"י הרון סים לפני שפינו (באופן רשמי) את קוריאה הצפונית לפני כשנה. דבר שהכריח את האמריקאים להוציא גם הם את צבאם מן הדרום.

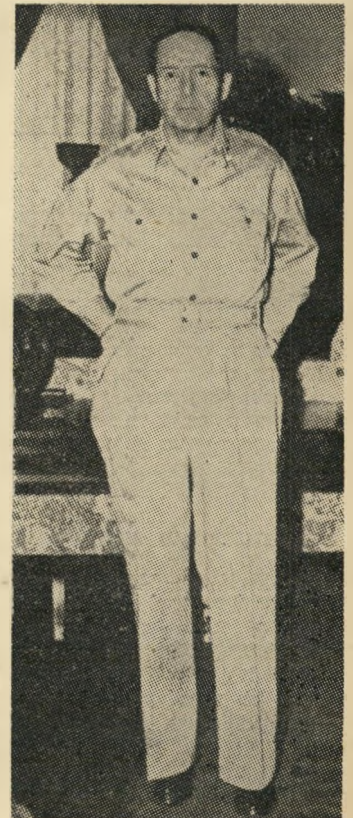
בראש הדרום עומד כומר פרוטסטנטי בן 75 שקיבל את חינוכו באוניברסיטאות ה"אצילות" של ארצות-הברית — סינגמן רה, סינגמן הוא אישיות חזקה מאד — אך קשה לאמר עליו שהוא יותר דימוקראטי מאשר מתחרהו בצפון. לא מכבר הביעו לו הבחורים אי-אמון בחרם לפרלמנט החדיש של צירים המתנגדים לו. גם כאן (כמו בסין ובהודו-סין) חוזרים האמריקאים על שגיאתם הנושנה — לתמוך במשטר בלתי-אהוד על ההמונים.

מהדך הקרבות

מאז הוציאו האמריקאים את צבאם מקוריאה לפני שנה, עשו כמיטב יכולתם להקים צבא קוריאי חזק. צבא זה מנה כ-10,000 איש, אך לא ניתן לו ציוד צבאי כבד. חסרו לו אוירונום וטנקים, ואפילו תחמושת קלה לא ניתנה לו אלא ל-10 ימים בלבד, מחשש שירגיש עצמו חזק מדי ויתקיף את הצפון.

נראה שהרוסים דאגו לצבאם יותר מאשר האמריקאים. הצבא הקומוניסטי טי צויד בכלי-ההתקפה החדישים ביותר: מטוסי-קרב מטיפוס יאק, טאנקים בינוניים ותותחים כבדים.

משפרצו גליה-הסתערות הקומוניסטים מעבר לקרי-הרוחב ה-33 נתגלה שהבטחון העצמי של הדרומיים היה מופרז במקצת ושלא הקימו גם קוריאים ראוי לשמו. הצפוניים התיקו כמעט ללא מעצור רציני עד לנהר האן.

דוגלס מקיארטור, המצב ביש